

band

Pingel - 0:07

Mdr, Jazzgeschiedenis 573, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 14,

Count Basie, deel 1:

plaat 1

Count Basie: April in Paris (Vernon Duke, Yip Harburg)

1/1 - 4:17 - Roulette LDM.30283

Count Basie: Little Pony (Neil Hefti)

1/2 - 2:20 - idem

snel faden in appl.

William Basie, genoemd Bill, werd 21 augustus 1904 geboren in Red Bank, New Jersey, hij overleed op bijna 80-jarige leeftijd in Hollywood, California, 26 april 1984. Hij leidde zijn eerste band in de Reno Club, Kansas City, waar een radio-omroeper zei over pianisten/bandleiders: We have a Duke, Ellington, an Earl, Hines, we should also have a Count. Sindsdien was het Count Basie, voor vrienden nog steeds Bill, voor de musici later The Chief, of the Captain, vanwege de kapiteinspet die hij altijd op had op latere leeftijd. Hij begon met ragtime, Harlem stride piano, begeleidde shows en kwam in de jaren twintig via de Blue Devils van zijn latere bassist Walter Page bij de Bennie Moten band terecht, formeerde toen die overleden was een eigen orkest waarmee hij eind 1936 naar New York kwam. Toen ontwikkelde hij langzaam aan de eenvoudige begeleidingsstijl, luchtig, met veel ruimte, maar ritmisch-harmonisch zeer effectief, die zijn ~~af~~ ^ferde-mark zou worden. Voor het laatst hoorden we hem in deze geschiedenis op 18 december 1988, deel 419, met "Every tub" van 14 januari 1953. Hij leidde toen sinds kort weer een big band, want van '50 t/m '52 waren de tijden dermate slecht dat hij noodzaak was een sextet te formeren. Ernie Wilkins stelde de nieuwe band samen en speelde er tweede altsaxofoon in. Hij arrangeerde ook. Dat orkest hoorde u zojuist in de jazzclub Birdland aan Broadway in NYC, en dit is de bezetting. Reunald Jones, Wendell Culley, Thad Jones en Joe Newman-trompet, Henry Coker, Benny Powell en Bill Hughes-trombone, Marshall Royal en Ernie Wilkins-alt, Frank Wess en Frank Foster-tenor, Charlie Fowlkes-baritonsaxofoon. Count Basie-piano, Freddie Green (als enige van de oude Basie band)-gitaar, Eddie Jones-bas, Gus Johnson-drums. "April in Paris" van Vernon Duke uit 1932, gearrangeerd door organist Wild Bill Davis, ~~f~~ daarna het recentere "Little Pony" van Neil Hefti met de door Pee Wee Marquette aangekondigde tenorsaxofonist Stan Getz.

*f met soli door Benny Powell - trombone
en Thad Jones - cornet,*

Nog één stuk uit dit door Roulette op de plaat uitgebrachte concert in Birdland, met baritonsaxofonist Charlie Fowlkes als een Texas-tenor en even trombonist Henry Coker. Van Lester Young en Shad Collins, gearrangeerd door Jimmy Mundy: "Rock-a-by ~~de~~ Basie".

zelfde Count Basie: Rock-a-by Basie (Lester Young, Shad Collins)
1/laatst inf. in appl - 4:01 - idem

"Rock-a-by Basie"

Count Basie and his Orchestra live in Birdland, NYC, 16 december 1954. Het orkest stond plaathalve onder contract bij Norman Granz, die 17 mei 1955 in NYC een session deed voor zijn Clef-label. Twee veranderingen in de bezetting: altsaxofonist Bill Graham kwam in de plaats van Ernie Wilkins, drummer Sonny Payne volgde Gus Johnson op. En er was nu een vocalist aan de band verbonden, de vrij onbekende Joe Williams, die ~~zichzelf~~ zichzelf en het orkest snel grote populariteit bezorgde. Memphis Slim, alias Peter Chatman maakte het thema, Ernie Wilkins schreef het arrangement: "Every day I have the blues".

plaat 2 Count Basie: Every day I have the blues (Peter Chatman)
1/1 - 4:03 - Clef MG C-678

"Every day I have the blues" met Frank Wess op tenorsaxofoon. In Frank Wess had Basie niet alleen een bekwaam tenorsaxofonist, hij was ook de eerste jazzfluitist van betekenis. U hoort hem met Joe Williams, verder ook ^{Trompettist} Wendell Culley, die een harmon demper gebruikt, met -een uitzondering toen al, het pijpje met dat kleine bekertje erin voor 't wah-wah-effect. Van Leroy Carr, gearrangeerd door Frank Foster: "In the evenin'".

zelfde Count Basie: In the evenin' (Leroy Carr)
1/4 - 3:36 - idem

"In the evenin'", voor Clef, NYC, 17 mei 1955. Tenslotte een stuk uit de session van 26 juli, het zo ongeveer enige dat bekend is van gitarist Freddie Green. Hij gebruikte, zoals in de vorige opname goed te horen, ~~zichzelf~~ twee lage E snaren, maar stemde die tweede wel op de A die daar thuishoort. Met Thad Jones-cornet, Joe Newman-trompet en ^{hier} Frank Wess-tenorsaxofoon: "Cornet pocket".

T, baritonsaxofonist Charlie Fowlkes of
beschikbaar in de sectie.

= 3 =

"Corner pocket" van Freddie Green, die naar verluidt ook het arrangement maakte. De 'corner pocket' , is één van de vier netjes op de hoeken van de snooker-tafel. De Count Basie Band voor Clef in NYC, 26 juli 1955. Volgende keer om te beginnen nog twee stukken uit deze session. Dit was jazzgeschiedenis 573, MdR.

0 0 0 0 0

plaat 3
□□□□□□

Count Basie: Corner pocket (Freddie Green)
1/2 - ~~5:15~~ 5:15 - Verve MG V-8012

NA 218387
31:19
mvt 06.01.92